

AUGLÝSING

um tvísköttunarsamning við Andorra.

Samningur milli Íslands og Furstadæmisins Andorra um að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir og að koma í veg fyrir skattsvik og skattundanskot, sem gerður var í Genf 28. febrúar 2023, öðlaðist gildi 10. maí 2024.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.
Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utánríkisráðuneytinu, 6. júní 2024.

Þórdís Kolbrún Reykfjörð Gylfadóttir.

Martin Eyjólfsson.

Fylgiskjal.**SAMNINGUR****MILLI ÍSLANDS OG FURSTADÆMISINS ANDORRA
UM AÐ KOMAST HJÁ TVÍSKÖTTUN AÐ ÞVÍ ER VARÐAR SKATTA Á TEKJUR
OG EIGNIR OG AÐ KOMA Í VEG FYRIR SKATTSVIK OG SKATTUNDANSKOT**

Ísland og Furstadæmið Andorra (hér á eftir nefnd samningsríkin),

sem vilja þróa efnahagstengsl sín enn frekar og efla samstarf sín á milli í skattamálum,

sem hyggjast gera samning um að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatt á tekjur og eignir, án þess að tækifæri skapist til að komast hjá skattlagningu eða til skattalækkunar með skattsvikum eða skattundanskotum (m.a. með ráðstöfunum sem byggjast á samningsmisnotkun sem miðar að því að öðlast afléttingu, sem kveðið er á um í samningi þessum, óbeint til hagsbóta fyrir heimilisfasta aðila í þriðju ríkjum),

hafa orðið ásátt um eftirfarandi:

1. gr.*Aðilar sem samningurinn tekur til.*

- Samningur þessi tekur til aðila sem eru heimilisfastir í öðru eða báðum samningsríkjunum.
- Að því er þennan samning varðar skal líta á tekjur, sem er aflað af eða fyrir milligöngu einingar eða á grundvelli tilhögunar, sem talin er gagnsæ að öllu leyti eða að hluta til í skattalegu tilliti samkvæmt skattalögum annars hvors samningsríkisins, sem tekjur heimilisfasts aðila í samningsríki en aðeins að því marki sem farið er með tekjurnar, með tilliti til skattlagningar af hálfu þess ríkis, sem tekjur heimilisfasts aðila í því ríki.
- Þessi samningur hefur ekki áhrif á skattlagningu af hálfu samningsríkis gagnvart aðilum heimilisföstum í því ríki nema með tilliti til ávinnings sem fæst skv. 3. mgr. 7. gr., 2. mgr. 9. gr. og 18., 19., 22., 23., 24. og 26. gr.

2. gr.*Skattar sem samningurinn tekur til.*

- Samningur þessi tekur til skatta af tekjum og eignum sem eru lagðir á af hálfu samningsríkis, stjórnvaldsumdæma eða sveitarfélaga þess, án tillits til þess á hvern hátt þeir eru á lagðir.
- Til skatta af tekjum og eignum teljast allir skattar sem lagðir eru á heildartekjur, á heildareignir eða á hluta tekna eða eigna, þar með taldir skattar af hagnaði af sölu lausafjár eða fasteigna, skattar af heildarférhæð launa sem fyrirtæki greiða, svo og skattar af verðmætisaukningu.
- Gildandi skattar, sem samningurinn tekur til, eru einkum þessir:
 - Í Andorra:
 - tekjuskattur félaga (impôt sobre societats),
 - tekjuskattur einstaklinga (impôt sobre la renda de les persones físiques),
 - tekjuskattur á erlenda aðila sem greiða skatta (impôt sobre la renda dels no-residents fiscals),
 - skattur sem greiða skal af hækkun á virði fasteigna (impôt sobre les plusvâles en les transmissions patrimoniales immobilières),
(hér á eftir nefndur „skattur í Andorra“).
 - Á Íslandi:
 - tekjuskattar ríkissjóðs,
 - útsvar til sveitarfélaganna,
(hér á eftir nefndur „skattur á Íslandi“).
- Samningurinn skal einnig taka til allra þeirra skatta sömu eða að verulegu leyti svipaðrar tegundar sem lagðir eru á eftir undirritunardag hans, til viðbótar við eða í staðinn fyrir gildandi skatta. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu tilkynna hvert öðru um allar verulegar breytingar sem gerðar hafa verið á skattalögum þeirra.

3. gr.

Almennar skilgreiningar.

1. Í þessum samningi er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir nema annað leiði af samhenginu:
 - a) „Andorra“ merkir Furstadæmið Andorra og, þegar heitið er notað í landfræðilegum skilningi, yfirráðasvæði Furstadæmisins Andorra,
 - b) „Ísland“ merkir Ísland og, þegar heitið er notað í landfræðilegum skilningi, yfirráðasvæði Íslands, þar með talið landhelgin, og sérhvert það svæði utan landhelginnar þar sem Ísland hefur að þjóðarétti lögsögu eða fullveldisréttindi að því er varðar hafsbottinn, botnlög hans og hafið yfir honum og náttúruauðlindir þeirra,
 - c) „aðili“ merkir einstaklingur, félag og hvers kyns önnur samtök aðila,
 - d) „félag“ merkir sérhver persóna að lögum eða sérhver eining sem hlýtur meðferð sem persóna að lögum að því er skatta varðar,
 - e) „fyrirtæki“ á við um ástundun hvers konar atvinnustarfsemi,
 - f) „fyrirtæki í samningsríki“ og „fyrirtæki í hinu samningsríkinu“ merkir fyrirtæki sem rekið er af heimilisföstum aðila í samningsríki og fyrirtæki sem rekið er af heimilisföstum aðila í hinu samningsríkinu, eftir því sem við á,
 - g) „flutningar á alþjóðaleiðum“ merkir hvers konar flutningar með skipi eða loftfari, nema skipið eða loftfarið sé eingöngu notað milli staða í samningsríki og fyrirtækið sem rekur skipið eða loftfarið er ekki fyrirtæki þess ríkis,
 - h) „viðurkenndur lífeyrissjóður“ ríkis merkir eining eða tilhögun sem komið er á fót í því ríki og farið er með sem aðskildan aðila samkvæmt skattalögum þess ríkis og:
 - i. sem er komið á fót og starfar eingöngu, eða því sem næst, við að stýra eða greiða eftirlaun og tengdar greiðslur eða tilfallandi greiðslur til einstaklinga og sem lýtur sem slíkur reglum þess ríkis eða stjórnvaldsumdæma eða sveitarfélaga þess eða
 - ii. sem er komið á fót og starfar eingöngu, eða því sem næst, við að fjárfesta í þágu eininga eða tilhögunar sem um getur í i. lið,
 - i) „bært stjórnvald“ merkir:
 - i. í tilviki Andorra, fjármálaráðherra eða viðurkenndur fulltrúi hans,
 - ii. í tilviki Íslands, fjármálaráðherra eða viðurkenndur fulltrúi ráðherra,
 - j) „ríkisfang“ merkir með tilliti til samningsríkis:
 - i. hver sá einstaklingur sem hefur ríkisfang í því samningsríki og
 - ii. hver sá lögaðili, sameignarfélag eða samtök sem byggir réttarstöðu sína sem slíka á gildandi lögum í því samningsríki,
 - k) „atvinnustarfsemi“ felur í sér sérfræðiþjónustu og aðra sjálfstæða starfsemi.
2. Við beitingu samningsríkis á ákvæðum samningsins á hverjum tíma skulu öll hugtök, sem ekki eru skilgreind í samningnum, nema samhengið krefjist annars eða bær stjórnvöld samþykka aðra merkingu samkvæmt ákvæðum 24. gr., hafa sömu merkingu og þau hafa á þeim tíma samkvæmt lögum þess ríkis að því er varðar þá skatta sem samningurinn tekur til. Sú merking sem hugtakið hefur samkvæmt viðeigandi skattalögum þess ríkis skal ganga frammar þeirri merkingu, sem hugtakið hefur samkvæmt öðrum lögum þess ríkis.

4. gr.

Heimilisfastur aðili.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „heimilisfastur aðili í samningsríki“ hver sá aðili sem er, samkvæmt lögum þess ríkis, skattskyldur í því ríki á grundvelli þess hvar lögheimili hans, búseta eða aðsetur framkvæmdastjórnar er eða annarra viðmiða af sama toga og nær einnig yfir ríkið sjálft og stjórnvaldsumdæmi eða sveitarfélag þess og viðurkenndan lífeyrissjóð í því ríki. Hugtakið nær þó ekki yfir neinn þann aðila sem er skattskyldur í því ríki einungis vegna tekna sem eru upprunnar í því ríki eða af eignum sem þar eru.
2. Þegar aðili telst heimilisfastur í báðum samningsríkjum á grundvelli ákvæða 1. mgr. skal ákvarða stöðu hans með eftirfarandi hætti:

- a) hann skal talinn heimilisfastur einungis í því ríki þar sem honum stendur til boða fast heimili; hafi hann fast heimili í báðum ríkjum skal hann talinn heimilisfastur einungis í því ríki þar sem persónuleg og fjárhagsleg tengsl hans eru nánari (miðstöð persónuhagsmuna),
 - b) ef ekki er unnt að ákvarða í hvoru ríkinu miðstöð persónuhagsmuna er, eða ef honum stendur til boða fast heimili í hvorugu ríkinu, telst hann einungis talinn heimilisfastur í því ríki þar sem hann dvelst að jafnaði,
 - c) ef hann dvelst að jafnaði í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra telst hann einungis talinn heimilisfastur í því ríki þar sem hann hefur ríkisfang,
 - d) ef hann hefur ríkisfang í báðum ríkjunum eða í hvorugu þeirra skulu bær stjórnvöld í samningsríkjunum leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi.
3. Þegar aðili, annar en einstaklingur, telst heimilisfastur í báðum samningsríkjunum á grundvelli ákvæða 1. mgr. skulu bær stjórnvöld í samningsríkjunum leitast við að ákvarða, með gagnkvæmu samkomulagi, í hvaða samningsríki sá aðili skal teljast heimilisfastur að því er samning þennan varðar, að teknu tilliti til þess hvar hann hefur raunverulega framkvæmdastjórn, er stofnaður eða lögskipaður með öðrum hætti og til annarra þátta sem skipta máli. Ef slíkt samkomulag liggur ekki fyrir skal ekki líta svo á að aðilinn eigi rétt á afléttingum eða undanþágum frá skatti sem kveðið er á um í þessum samningi nema að því marki og með þeim hætti sem bær stjórnvöld samningsríkjanna kunna að koma sér saman um.

5. gr.

Föst atvinnustöð.

1. Í samningi þessum merkir hugtakið „föst atvinnustöð“ föst starfsstöð þar sem atvinnustarfsemi fyrirtækis fer fram að nokkru eða öllu leyti.
2. Hugtakið „föst atvinnustöð“ tekur einkum til:
 - a) aðseturs framkvæmdastjórnar,
 - b) útibús,
 - c) skrifstofu,
 - d) verksmiðju,
 - e) verkstæðis,
 - f) námu, olíu- eða gaslindar, grjótnámu eða annars staðar þar sem náttúruauðlindir eru nýttar og
 - g) nýtingar á landbúnaði, búskap eða skógrækt.
3. Byggingarsvæði eða byggingar- eða uppsetningarframkvæmd telst því aðeins föst atvinnustöð að hún standi lengur en tólf mánuði.
4. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar nær hugtakið „föst atvinnustöð“ ekki til:
 - a) nýtingar aðstöðu sem einskorðuð er við geymslu, sýningu eða afhendingu á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins,
 - b) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu er ætlaður til geymslu, sýningar eða afhendingar,
 - c) birgðahalds á vörum eða varningi í eigu fyrirtækisins sem eingöngu er ætlaður til vinnslu hjá öðru fyrirtæki,
 - d) viðhalds fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð í tengslum við kaup á vörum eða varningi eða öflun upplýsinga fyrir fyrirtækið,
 - e) viðhalds fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð til að annast hvers konar aðra starfsemi fyrir fyrirtækið,
 - f) viðhalds fastrar starfsstöðvar sem eingöngu er notuð fyrir hvers konar sambland af starfsemi sem um getur í a- til e-lið,

enda felist sú starfsemi eða, í tilviki f-liðar, öll sú starfsemi sem fram fer í þessari föstu starfsstöð í undirbúnings- eða stöðstarfsemi.
- 4.1. Ákvæði 4. mgr. skulu ekki gilda um fasta starfsstöð, sem fyrirtæki notar eða viðheldur, ef sama eða nátengt fyrirtæki stundar atvinnustarfsemi á sama stað eða á öðrum stað í sama samningsríki og
 - a) sá staður eða annar staður er föst atvinnustöð fyrir fyrirtækið eða nátengt fyrirtæki samkvæmt ákvæðum þessarar greinar eða

- b) heildarstarfsemin, sem leiðir af samblandi starfsemi sem fyrirtækin tvö reka á sama staðnum, eða sama fyrirtækið eða nátengd fyrirtæki á báðum stöðum, er ekki undirbúnings- eða stoðstarfsemi,
- að því tilskildu að atvinnustarfsemin, sem fyrirtækin tvö reka á sama staðnum, eða sama fyrirtækið eða nátengd fyrirtæki á báðum stöðum, teljist vera viðbótarstarfssvið sem er hluti af heildstæðri atvinnustarfsemi.
5. Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr., en með fyrirvara um ákvæði 6. mgr., þar sem aðili sem kemur í samningsríki fram fyrir hönd fyrirtækis og gerir í því sambandi að jafnaði samninga eða gegnir að jafnaði lykilllutverki sem leiðir til samningagerðar sem fer fram venju samkvæmt án efnislegrar breytingar af hálfu viðkomandi fyrirtækis og þessir samningar eru:
- í nafni fyrirtækisins eða
 - vegna yfirfærslu eignarhalds eða veitingar á notkunarrétti yfir eign sem fyrirtækið á eða hefur rétt til að nota eða
 - vegna þjónustustarfsemi þess fyrirtækis,
- skal það fyrirtæki teljast vera með fasta atvinnustöð í því ríki að því er varðar hverja þá starfsemi sem sá aðili hefur með höndum fyrir fyrirtækið nema ef starfsemi þessa aðila er takmörkuð við þá starfsemi sem um getur í 4. mgr. og myndi ekki, ef hún fer fram í fastri starfsstöð (annarri en fastri starfsstöð sem mgr. 4.1 myndi eiga við um), gera þessa föstu starfsstöð að fastri atvinnustöð samkvæmt ákvæðum þeirrar málsgreinar.
6. Ákvæði 5. mgr. gilda ekki þegar aðili, sem starfar í samningsríki af hálfu fyrirtækis í hinu samningsríkinu, hefur með höndum atvinnustarfsemi í fyrrnefnda ríkinu sem óháður aðili og kemur fram fyrir hönd fyrirtækisins innan venjulegra marka slíkrar atvinnustarfsemi. Komi aðili hins vegar einvörðungu eða næstum einvörðungu fram fyrir hönd eins fyrirtækis eða fleiri, sem sá aðili hefur nán tengsl við, skal sá aðili ekki talinn vera óháður aðili í skilningi þessarar málsgreinar að því er slík fyrirtæki varðar.
7. Þótt félag, sem er heimilisfast í samningsríki, hafi yfirráð yfir félagi eða lúti yfirráðum félags, sem er heimilisfast í hinu samningsríkinu, eða hefur með höndum atvinnustarfsemi í hinu ríkinu (annaðhvort frá fastri atvinnustöð eða á annan hátt), leiðir það í sjálfu sér ekki til þess að annaðhvort þessara félaga sé talin föst atvinnustöð hins.
8. Að því er varðar ákvæði þessarar greinar telst aðili eða fyrirtæki hafa nán tengsl við fyrirtæki ef, að teknu tilliti til allra staðreynda og aðstæðna er máli skipta, annar hefur yfirráð yfir hinum eða báðir lúta yfirráðum sömu aðila eða fyrirtækja. Hvað sem öðru líður telst aðili eða fyrirtæki hafa nán tengsl við fyrirtæki ef annar á, beint eða óbeint, meira en helming raunverulegra réttinda í hinum (eða, ef um félag er að ræða, fer með meira en helming heildaratkvæða og á meira en helming heildarverðmætis hlutabréfa í félaginu eða raunverulegra hlutafjarréttinda í því) eða ef annar aðili eða fyrirtæki á, beint eða óbeint, meira en helming raunverulegra réttinda (eða, ef um félag er að ræða, fer með meira en helming heildaratkvæða og á meira en helming heildarverðmætis hlutabréfa í félaginu eða raunverulegra hlutafjarréttinda í því) í viðkomandi aðila og fyrirtæki eða í fyrirtækjunum báðum.

6. gr.

Tekjur af fasteign.

- Tekjur, sem heimilisfastur aðili í samningsríki hefur af fasteign (þar með taldar tekjur af landbúnaði eða skógarnytjum) sem staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
- Hugtakið „fasteign“ skal hafa þá merkingu sem það hefur samkvæmt lögum þess samningsríkis þar sem fasteignin er. Hvað sem öðru líður skal hugtakið ná yfir fylgifé með fasteign, búfenað og tæki sem notuð eru í landbúnaði og við skógarnytjar, réttindi varðandi landeignir samkvæmt ákvæðum almennra laga, afnotarétt af fasteign og rétt til breytilegra eða fastra greiðslna sem þóknunar fyrir vinnslu eða vinnslurétt vegna steinefna, linda og annarra náttúruauðlinda; skip og loftför skulu ekki teljast til fasteigna.
- Ákvæði 1. mgr. gilda um tekjur af beinni hagnýtingu, leigu og hvers konar öðrum afnotum fasteignar.

4. Ákvæði 1. og 3. mgr. gilda einnig um tekjur af fasteign í eigu fyrirtækis.

7. gr.

Hagnaður af atvinnustarfsemi.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki skal einungis skattlagður í því ríki nema fyrirtækið hafi með höndum atvinnustarfsemi í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð þar. Ef fyrirtækið hefur slíka atvinnustarfsemi með höndum má skattleggja hagnað í síðarnefnda ríkinu, sem má rekja til fastrar atvinnustöðvar, í samræmi við ákvæði 2. mgr.
2. Að því er þessa grein og 22. gr. varðar er hagnaður, sem í hvoru samningsríki um sig má rekja til þeirrar föstu atvinnustöðvar sem getið er í 1. mgr., sá hagnaður sem ætla mátti að komið hefði í hennar hlut, ekki síst í skiptum hennar við aðra hluta fyrirtækisins, ef hún væri sérstakt og sjálfstætt fyrirtæki, sem hefði með höndum sams konar eða svipaðan atvinnurekstur við sömu eða svipaðar aðstæður, með tilliti til þeirra starfa sem innt eru af hendi, eigna sem eru notaðar og áhættu sem fyrirtækið tekur í gegnum föstu atvinnustöðina og aðra hluta fyrirtækisins.
3. Þegar samningsríki leiðréttir, í samræmi við 2. mgr., hagnað sem rekja má til fastrar atvinnustöðvar fyrirtækis í öðru samningsríkinu og skattleggur samkvæmt því hagnað sem fyrirtækið hefur verið skattlagt af í hinu ríkinu, skal hitt ríkið, að því marki sem nauðsynlegt er til þess komast hjá tvísköttun þessa hagnaðar, leiðréttá fjárhæð skatts af þessum hagnaði eftir því sem þurfa þykir. Við ákvörðun slíkrar leiðréttingar skulu bær stjórnvöld samningsríkjanna hafa samráð ef nauðsyn krefur.
4. Þegar hagnaður felur í sér tekjur, sem sérstök ákvæði gilda um í öðrum greinum samnings þessa, skulu ákvæði þessarar greinar ekki hafa áhrif á gildi þeirra ákvæða.

8. gr.

Alþjóðlegir sjóflutningar og flutningar í lofti.

1. Hagnaður fyrirtækis í samningsríki af rekstri skipa eða loftfara í flutningum á alþjóðaleiðum skal einungis skattlagður í því ríki.
2. Ákvæði 1. mgr. gilda einnig um hagnað sem hlýst af þátttöku í rekstrarsamvinnu, sameiginlegu fyrirtæki eða alþjóðlegum rekstrarsamtökum.

9. gr.

Tengd fyrirtæki.

1. Þar sem
 - a) fyrirtæki í samningsríki tekur beinan eða óbeinan þátt í stjórnun, yfirlitum eða fjármögnun fyrirtækis í hinu samningsríkinu eða
 - b) sömu aðilar taka beinan eða óbeinan þátt í stjórnun, yfirlitum eða fjármögnun fyrirtækis í samningsríki, svo og fyrirtækis í hinu samningsríkinu,og fyrirtækin tvö semja eða setja í öðru hvoru tilvikinu skilyrði um innbyrðis tengsl sín á viðskipta- eða fjármálasviðinu, sem eru frábrugðin þeim sem sett yrðu í viðskiptum sjálfstæðra fyrirtækja, má allur hagnaður, sem myndi hafa runnið til annars fyrirtækisins án þessara skilyrða, en rennur ekki til þess vegna skilyrðanna, teljast til hagnaðar þess fyrirtækis og skattleggjast samkvæmt því.
2. Þegar samningsríki telur til hagnaðar fyrirtækis í því ríki – og skattleggur samkvæmt því – hagnað sem fyrirtæki í hinu samningsríkinu hefur verið skattlagt af í því ríki og hagnaðurinn, sem þannig er innifalinn, er hagnaður sem hefði runnið til fyrirtækisins í fyrrnefnda ríkinu ef skilyrðin, sem samið var um milli fyrirtækjanna tveggja, hefðu verið þau sömu og hefði verið samið um í viðskiptum sjálfstæðra fyrirtækja, skal síðarnefnda ríkið gera viðeigandi leiðréttingu á fjárhæð þess skatts sem lagður er þar á þennan hagnað. Við ákvörðun slíkrar leiðréttingar skal taka fullt tillit til annarra ákvæða samnings þessa og skulu bær stjórnvöld samningsríkjanna hafa samráð ef nauðsyn krefur.

10. gr.

Arður.

1. Arð, sem félag með heimilisfesti í samningsríki greiðir heimilisföstum aðila í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Slíkan arð, sem félag með heimilisfesti í samningsríki greiðir, má þó einnig skattleggja í því ríki samkvæmt lögum þess ríkis en ef raunverulegur eigandi arðsins er heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn, sem þannig er á lagður, eigi vera hærri en:
 - a) 0 hundraðshlutar ef raunverulegur eigandi er hitt samningsríkið, stjórnvalds- eða stjórnsýsluumdæmi eða sveitarfélag þess, eða seðlabanki þess samningsríkis,
 - b) 0 hundraðshlutar ef raunverulegur eigandi er viðurkenndur lífeyrissjóður,
 - c) 5 hundraðshlutar af heildarfjárhæð arðsins ef raunverulegur eigandi er félag sem hefur með beinum hætti hlutafé í því félagi, sem greiðir út arðinn, á 365 daga tímabili, að meðtöldum deginum þegar arðurinn er greiddur út (þegar tímabilið er reiknað út skal ekki taka tillit til breytinga á eignarhaldi sem leiðir beint af endurskipulagningu fyrirtækja, s.s. samruna eða uppskiptingu félagsins sem á hlutina eða greiðir arðinn),
 - d) 10 hundraðshlutar af heildarfjárhæð arðsins í öllum öðrum tilvikum.
 Ákvæði þessarar málsgreinar skulu engin áhrif hafa á skattlagningu félagsins að því er varðar þann hagnað sem arður er greiddur af.
3. Hugtakið „arður“ merkir í þessari grein tekjur af hlutabréfum, ágóðahlutaskírteinum eða ágóðahlutaréttindum, námuhlutabréfum, stofnbréfum eða öðrum réttindum, sem ekki eru skuldakröfur, er veita rétt til hlutdeildar í hagnaði, svo og aðrar tekjur af atvinnurekstri sem farið er með við skattlagningu á sama hátt og tekjur af hlutabréfum samkvæmt löggjöf þess ríkis þar sem félagið sem fer með úthlutunina er heimilisfast.
4. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi arðsins, sem er heimilisfastur í samningsríki, hefur með höndum atvinnurekstur í hinu samningsríkinu, þar sem félagið sem greiðir arðinn er heimilisfast, í gegnum fasta atvinnustöð sem þar er og hlutareignin sem arðurinn er greiddur af er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð. Í því tilviki gilda ákvæði 7. gr.
5. Ef félag, sem er heimilisfast í samningsríki, fær hagnað eða tekjur frá hinu samningsríkinu getur hitt ríkið hvorki skattlagt arðinn, sem félagið greiðir, nema að því leyti sem arðurinn er greiddur aðila heimilisföstum í hinu ríkinu eða að því leyti sem hlutareignin, sem arðurinn er greiddur af, er raunverulega bundin við fasta atvinnustöð í hinu ríkinu, né skattlagt óúthlutaðan hagnað félagsins, jafnvel þótt arðurinn sem greiddur er eða óúthlutaði hagnaðurinn sé að öllu eða nokkru leyti hagnaður eða tekjur sem hafa myndast í hinu ríkinu.

11. gr.

Vextir.

1. Vexti, sem myndast í samningsríki og eru greiddir til heimilisfasts aðila í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Vexti, sem myndast í samningsríki, má þó einnig skattleggja í því ríki samkvæmt lögum þess ríkis, en ef raunverulegur eigandi vaxtanna er heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn, sem þannig er á lagður, eigi vera hærri en 5 af hundraði af vergri fjárhæð vaxtanna.
3. Vextir sem um getur í 1. mgr. skulu, þrátt fyrir ákvæði 2. mgr., aðeins skattlagðir í því samningsríki þar sem raunverulegur eigandi er heimilisfastur ef:
 - a) raunverulegur eigandi er samningsríki, stjórnvalds- eða stjórnsýsluumdæmi eða sveitarfélag þess eða seðlabanki hins samningsríkisins, eða
 - b) raunverulegur eigandi er fjármálastofnun eða viðurkenndur lífeyrissjóður, eða
 - c) einhver þeirra eininga sem getið er í a-lið greiðir vextina, eða
 - d) tekjurnar eru af skuldakröfum sem greiddar eru sem endurgjald fyrir lán sem samningsríki, stjórnvalds- eða stjórnsýsluumdæmi eða sveitarfélag þess, seðlabanki samningsríkis eða fjármálastofnun sem er að öllu leyti í eigu samningsríkis, ábyrgist, tryggir með veði eða váttryggir.

Að því er þessa grein varðar merkir „fjármálastofnun“ banki, eða annað fyrirtæki sem ber að fylgja reglum um slíka starfsemi, sem fær hagnað sinn að stærstum hluta með því að afla lánsfjár

- á fjármálamörkuðum eða með innlánnum gegn tekjum af skuldakröfum og nota þessa fjármuni til að stunda atvinnustarfsemi sem felur í sér veitingu fjármögnunar.
4. Hugtakið „vextir“ merkir í þessari grein tekjur af hvers konar skuldakröfum, hvort sem þær eru tryggðar með veði í fasteign eða ekki og hvort sem þeim fylgir réttur til hlutdeildar í hagnaði skuldara eða ekki og tekur hugtakið sérstaklega til tekna af ríkisverðbréfum og tekna af skulda-bréfum eða skuldaviðurkenningum, þar með talinn gengismunur og vinningar tengdir slíkum verðbréfum, skuldabréfum eða skuldaviðurkenningum. Dráttarvextir og kostnaður vegna greiðsludráttar skulu ekki teljast vextir að því er þessa grein varðar.
 5. Ákvæði 1., 2. og 3. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi vaxtanna, sem er heimilisfastur aðili í samningsríki, hefur með höndum atvinnustarfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem vextirnir myndast og skuldakrafan, sem vextirnir eru greiddir af, er raunverulega tengd slíkri fastri atvinnustöð. Í því tilviki gilda ákvæði 7. gr.
 6. Vextir skulu taldir myndast í samningsríki þegar greiðandinn er heimilisfastur í því ríki. Ef sá aðili, sem vextina greiðir, hvort sem hann er heimilisfastur í samningsríki eða ekki, hefur fasta atvinnustöð í samningsríki og skuldakrafan sem vextirnir eru greiddir af er tengd hinnu föstu atvinnustöð, og vextirnir eru gjaldfærðir hjá fyrrnefndri fastri atvinnustöð, skulu þeir þó taldir myndast í því samningsríki þar sem hin fasta atvinnustöð er staðsett.
 7. Þegar fjárhæð vaxtanna er, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og annars aðila, hærrí, miðað við þá skuldakröfu sem hún er greidd af, en sú fjárhæð, sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi, skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin, sem umfram er, áfram skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig, að teknu tilhlýðilegu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

12. gr.

Bóknanir.

1. Bóknanir sem myndast í samningsríki og greiddar eru aðila heimilisföstum í hinu samningsríkinu má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Slíkar bóknanir má þó einnig skattleggja í því samningsríki þar sem þær myndast og samkvæmt lögum þess ríkis en ef raunverulegur eigandi bóknananna er heimilisfastur í hinu samningsríkinu skal skatturinn, sem þannig er á lagður, eigi vera hærrí en 5 af hundraði af vergri fjárhæð bóknananna.
3. Hugtakið „bóknanir“ merkir í þessari grein hvers konar greiðslur sem tekið er við sem endurgjaldi fyrir afnot eða rétt til afnota af hvers konar höfundarrétti á verkum á sviði bókmennta, lista eða vísinda, þ.m.t. kvikmyndir, hvers konar einkaleyfum, vörumerkjum, mynstri eða líkani, áætlun, leynilegri formúlu eða framleiðsluaðferð, eða fyrir upplýsingar um reynslu á sviði iðnaðar, viðskipta eða vísinda.
4. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki þegar raunverulegur eigandi bóknananna, sem er heimilisfastur í samningsríki, hefur með höndum starfsemi frá fastri atvinnustöð í hinu samningsríkinu þar sem bóknanirnar myndast og rétturinn eða eignin, sem gefur af sér bóknanirnar, er raunverulega bundin slíkri fastri atvinnustöð. Í því tilviki gilda ákvæði 7. gr.
5. Bóknanir skulu taldar myndast í samningsríki þegar greiðandinn er heimilisfastur í því ríki. Ef sá aðili sem greiðir bóknanirnar, hvort sem hann er heimilisfastur í samningsríki eða ekki, hefur fasta atvinnustöð í samningsríki og skyldan til að greiða bóknanirnar er tengd föstu atvinnustöðinni, og bóknanirnar eru gjaldfærðar hjá fyrrnefndri fastri atvinnustöð, skulu þær þó taldar myndast í því ríki þar sem fasta atvinnustöðin er staðsett.
6. Þegar fjárhæð bóknananna er, vegna sérstaks sambands milli greiðanda og raunverulegs eiganda eða milli þeirra beggja og annars aðila, hærrí, miðað við þau afnot, réttindi eða upplýsingar sem þær eru greiðsla fyrir, en sú fjárhæð sem greiðandi og raunverulegur eigandi hefðu samið um ef þetta sérstaka samband hefði ekki verið fyrir hendi skulu ákvæði þessarar greinar einungis gilda um síðarnefndu fjárhæðina. Þegar þannig stendur á skal fjárhæðin, sem umfram er, áfram skattlögð samkvæmt lögum hvors samningsríkis um sig, að teknu tilhlýðilegu tilliti til annarra ákvæða samnings þessa.

13. gr.

Söluhagnaður af eignum.

1. Hagnað, sem heimilisfastur aðili í samningsríki hlýtur af sölu fasteignar, sem getið er í 6. gr. og staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Hagnað, sem hlýst af sölu lausafjár sem er hluti atvinnurekstrareignar fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, þar með talinn hagnaður af sölu slíkrar fastrar atvinnustöðvar (einni sér eða ásamt fyrirtækinu í heild), má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
3. Hagnað, sem fyrirtæki í samningsríki sem rekur skip eða loftför í flutningum á alþjóðaleiðum fær af sölu slíkra skipa eða loftfara eða lausafjár sem tengt er notkun slíkra skipa eða loftfara, skal einungis skattleggja í því ríki.
4. Hagnað, sem heimilisfastur aðili í samningsríki hlýtur af sölu hlutabréfa eða sambærilegra eignarhluta, til dæmis eignarhluta í sameignarfélagi eða vörslusjóði, er heimilt að skattleggja í hinu samningsríkinu ef rekja má, á einhverjum tímapunkti næstliðna 365 daga fyrir sölu, a.m.k. 50 hundraðshluta af virði þessara hlutabréfa eða sambærilegum eignarhluta beint eða óbeint til fasteignar, eins og skilgreint er í 6. gr., sem er staðsett í hinu ríkinu.
5. Hagnaður af sölu annarra eigna en getið er í 1., 2., 3. og 4. mgr. skal einungis skattlagður í því samningsríki þar sem seljandinn er heimilisfastur.
6. Ákvæði 4. og 5 mgr. skulu ekki hafa áhrif á rétt hvors samningsríkis fyrir sig til að leggja, í samræmi við eigin lög, skatt á hagnað af sölu hlutabréfa eða réttinda í félagi, þar sem eignum þess er að öllu eða nokkru leyti skipt í hlutabréf og sem er, samkvæmt lögum þess ríkis, heimilisfastur í því ríki, sem aðili, heimilisfastur í hinu samningsríkinu sem hefur verið heimilisfastur í fyrrnefnda ríkinu á næstliðnum þremur árum fyrir sölu hlutabréfanna eða réttindanna, fær.

14. gr.

Atvinnutekjur.

1. Með fyrirvara um ákvæði 15., 17. og 18. gr. skulu laun og annað svipað endurgjald, sem heimilisfastur aðili í samningsríki fær fyrir starf sitt, einungis skattlögð í því ríki nema starfið sé innt af hendi í hinu samningsríkinu. Ef starfið er innt af hendi með þeim hætti má skattleggja endurgjaldið fyrir það í síðarnefnda ríkinu.
2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skal endurgjald, sem heimilisfastur aðili í samningsríki fær fyrir starf sem hann innir af hendi í hinu samningsríkinu, einungis skattlagt í fyrrnefnda ríkinu ef:
 - a) viðtakandinn dvelur í hinu ríkinu yfir eitt eða fleiri tímabil, þó ekki lengur en 183 daga samtals á tólf mánaða tímabili sem hefst eða lýkur á viðkomandi skattári, og
 - b) endurgjaldið er greitt af eða fyrir hönd vinnuveitanda sem er ekki heimilisfastur í hinu ríkinu og
 - c) endurgjaldið er ekki gjaldfært hjá fastri atvinnustöð sem vinnuveitandinn hefur í hinu ríkinu.
3. Þrátt fyrir framangreind ákvæði þessarar greinar skal eingöngu skattleggja endurgjald sem heimilisfastur aðili í samningsríki fær sem meðlimur fastrar áhafnar á skipi eða loftfari fyrir starf unnið um borð í skipi eða loftfari sem er í flutningum á alþjóðaleiðum, þó ekki um borð í skipi eða loftfari sem er eingöngu starfrækt innan hins samningsríkisins, í fyrrnefnda samningsríkinu.

15. gr.

Stjórnarlaun.

Stjórnarlaun og aðrar svipaðar greiðslur, sem heimilisfastur aðili í samningsríki fær fyrir setu í stjórn félags sem hefur heimilisfesti í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.

16. gr.

Listamenn og íþróttamenn.

1. Þrátt fyrir ákvæði 14. gr. má skattleggja tekjur heimilisfasts aðila í samningsríki, sem hann aflar í hinu samningsríkinu með störfum sínum sem listamaður, s.s. í leikhúsi, kvikmyndum, hljóðvarpi eða sjónvarpi eða sem tónlistarmaður eða sem íþróttamaður, í síðarnefnda ríkinu.

2. Ef tekjur af starfi, sem listamaður eða íþróttamaður leysir af hendi sem slíkur, renna ekki til listamannsins eða íþróttamannsins sjálfs heldur til annars aðila má, þrátt fyrir ákvæði 14. gr., skattleggja tekjurnar í því samningsríki þar sem starf listamannsins eða íþróttamannsins er leyst af hendi.
3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki um tekjur sem listamaður eða íþróttamaður aflar með störfum sínum í samningsríki, ef heimsókn til þess ríkis er alfarið eða að mestu leyti studd af almannafé frá hinu samningsríkinu eða stjórnvaldsumdæmum eða sveitarfélögum þess. Í því tilviki má aðeins skattleggja tekjurnar í samningsríkinu þar sem listamaðurinn eða íþróttamaðurinn er heimilisfastur.

17. gr.

Lífeyrir.

1. Með fyrirvara um ákvæði 2. mgr. 18. gr. skal einungis heimilt að skattleggja lífeyri og aðrar svipaðar greiðslur, sem greiddar eru heimilisföstum aðila í samningsríki vegna fyrri starfa hans, í því ríki. Þó má einnig skattleggja slíkan lífeyri og aðrar svipaðar greiðslur í hinu samningsríkinu ef þær verða til í því ríki og framlög eða greiðslur í sjóð eða kerfi voru hæf til afléttingar á sköttum í því ríki.
2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. og ákvæði 2. mgr. 18. gr. má skattleggja lífeyri og aðrar bætur, hvort sem um er að ræða reglulegar greiðslur eða eingreiðslur, sem greidd eru samkvæmt löggjöf samningsríkis um almannatryggingar, eða opinberu kerfi sem samningsríki skipuleggur vegna félagsþjónustu, einungis í því ríki.

18. gr.

Opinbert starf.

1. a) Laun og annað svipað endurgjald, sem samningsríki eða stjórnvaldsumdæmi eða sveitarfélag þess greiðir einstaklingi fyrir störf hans í þjónustu þess ríkis eða stjórnvaldsumdæmis eða sveitarfélags, skulu einungis skattlögð í því ríki.
b) Slíkt laun og annað svipað endurgjald skulu þó einungis skattlögð í hinu samningsríkinu ef starfið er leyst þar af hendi og einstaklingurinn er heimilisfastur í því ríki og:
 - i. er ríkisborgari þess ríkis eða,
 - ii. tók ekki upp heimilisfesti í því ríki einvörðungu í þeim tilgangi að leysa þetta starf af hendi.
2. a) Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skulu lífeyrir og aðrar svipaðar greiðslur, sem samningsríki eða stjórnvaldsumdæmi eða sveitarfélag þess, eða sjóðir sem þau stofna, greiða til einstaklings fyrir störf hans í þjónustu þess ríkis eða stjórnvaldsumdæmis eða sveitarfélags, einungis skattlögð í því ríki.
b) Slíkan lífeyri og annað svipað endurgjald skal þó einungis skattleggja í hinu samningsríkinu ef einstaklingurinn er heimilisfastur þar og ríkisborgari í því ríki.
3. Ákvæði 14., 15., 16. og 17. gr. skulu gilda um laun og annað svipað endurgjald, ásamt lífeyri, sem greidd eru fyrir störf leyst af hendi í tengslum við atvinnustarfsemi á vegum samningsríkis eða stjórnvaldsumdæmis eða sveitarfélags þess.

19. gr.

Námsmenn.

Námsmaður eða starfsnemi, sem er eða var síðast fyrir komu sína til samningsríkis heimilisfastur í hinu samningsríkinu og dvelur í fyrrnefnda ríkinu einungis vegna náms síns eða þjálfunar, skal undanþeginn skattlagningu í því ríki á greiðslur sem hann fær til að standa straum af kostnaði við framfærslu sína, nám eða þjálfun, enda er uppruni slíkra greiðslna utan þess ríkis.

20. gr.

Aðrar tekjur.

1. Tekjur sem heimilisfastur aðili í samningsríki aflar og ekki er fjallað um í fyrri greinum samnings þessa skulu einungis skattlagðar í því ríki og skiptir ekki máli hvar þeirra er aflað.

2. Ákvæði 1. mgr. skulu ekki gilda um tekjur, að undanskildum tekjum af fasteign eins og hún er skilgreind í 2. mgr. 6. gr., ef viðtakandi teknanna, sem er heimilisfastur í samningsríki, hefur með höndum starfsemi í hinu samningsríkinu frá fastri atvinnustöð sem þar er, og rétturinn eða eignin, sem gefur af sér tekjurnar er raunverulega bundin við slíka fasta atvinnustöð. Í því tilviki gilda ákvæði 7. gr.

21. gr.

Eignir.

1. Eign, sem fölgir er í fasteign sem getið er í 6. gr. og er í eigu heimilisfasts aðila í samningsríki og staðsett er í hinu samningsríkinu, má skattleggja í síðarnefnda ríkinu.
2. Eign, sem er fölgir í lausafé sem er hluti atvinnurekstrareignar fastrar atvinnustöðvar sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, má skattleggja í hinu ríkinu.
3. Eign fyrirtækis í samningsríki, sem rekur skip eða loftför í flutningum á alþjóðaleiðum, sem samanstendur af slíkum skipum eða loftförum eða lausafé sem tengt er rekstri slíkra skipa eða loftfara, skal einungis skattleggja í því ríki.
4. Allar aðrar eignir heimilisfasts aðila í samningsríki skulu einungis skattlagðar í því ríki.

22. gr.

Að komast hjá tvísköttun.

1. Með fyrirvara um ákvæði laga í Andorra um að komast hjá tvísköttun, sem ekki skulu hafa áhrif á almennu meginregluna í þessum eignum, skal komast hjá tvísköttun á eftirfarandi hátt:
 - a) Þegar heimilisfastur aðili í Andorra fær tekjur eða á eignir sem skattleggja má á Íslandi í samræmi við ákvæði samnings þessa skal Andorra heimila að fjárhæð jafngild skattinum sem er greiddur á Íslandi sé dregin frá skatti heimilisfasta aðilans.
Slíkur frádráttur skal þó ekki vera hærri en sá hluti skatts í Andorra, eins og hann er reiknaður áður en frádrátturinn er veittur, sem rekja má til þeirra tekna sem aðili hefur af eignum eða til þeirra sem eru í eigu á Íslandi.
 - b) Þegar heimilisfastur aðili í Andorra fær tekjur eða á eignir sem eru undanþegnar skattlagningu í Andorra í samræmi við ákvæði samnings þessa er Andorra heimilt, til að reikna út fjárhæð skatts á þær tekjur eða eignir heimilisfasta aðilans sem eftir standa, að taka tillit til þeirra tekna eða eigna sem fengið hafa undanþágu.
2. Með fyrirvara um ákvæði í íslenskum lögum um að komast hjá tvísköttun, sem ekki skulu hafa áhrif á almennu meginregluna í þessum eignum, skal komast hjá tvísköttun á eftirfarandi hátt:
 - a) Þegar heimilisfastur aðili á Íslandi fær tekjur eða á eignir sem skattleggja má í Andorra í samræmi við ákvæði samnings þessa (nema að því marki sem þessi ákvæði heimila skattlagningu í Andorra eingöngu vegna þess að tekjurnar eru einnig tekjur sem heimilisfastur aðili í Andorra fær) skal Ísland heimila að fjárhæð jafngild tekjuskattinum sem greiddur er í Andorra komi til frádráttar skatti á tekjur þess heimilisfasta aðila. Slíkur frádráttur skal þó aldrei vera hærri en sá hluti tekjuskattsins, eins og hann er reiknaður áður en frádrátturinn er veittur, sem er rakinn til þeirra tekna eða eigna sem heimilt er að skattleggja í Andorra.
 - b) Þegar heimilisfastur aðili á Íslandi fær tekjur eða á eignir, sem eru undanþegnar skattlagningu á Íslandi samkvæmt ákvæði samnings þessa, er Íslandi engu að síður heimilt, við útreikning á fjárhæð skatts á þær tekjur eða eignir heimilisfasta aðilans sem eftir standa, að taka tillit til þeirra tekna eða eigna sem hefur verið veitt undanþága.

23. gr.

Bann við mismunun.

1. Ríkisborgarar samningsríkis skulu ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi í hinu samningsríkinu en ríkisborgarar þess ríkis sæta eða unnt er að láta þá sæta við sömu aðstæður, einkum að því er varðar heimilisfesti. Þrátt fyrir ákvæði 1. gr. gildir þetta ákvæði einnig um aðila sem eru ekki heimilisfastur í öðru samningsríkjanna eða í hvorugu þeirra.

2. Ríkisfangslausr einstaklingar sem eru heimilisfastir í samningsríki skulu í hvorugu samningsríkinu sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða kröfum í því sambandi en ríkisborgarar viðkomandi ríkis sæta eða unnt er að láta þá sæta við sömu aðstæður, einkum að því er varðar heimilisfesti.
3. Skattlagning fastrar atvinnustöðvar, sem fyrirtæki í samningsríki hefur í hinu samningsríkinu, skal ekki vera óhagstæðari í síðarnefnda ríkinu en skattlagning á fyrirtæki í því ríki sem hafa sams konar starfsemi með höndum. Þetta ákvæði skal ekki túlka þannig að það skyldi samningsríki til að veita heimilisföstum aðila í hinu samningsríkinu persónufrádrátt, afléttingar og skattalækkunar vegna hjúskaparstöðu eða fjölskylduframfærslu sem það veitir þeim aðilum sem þar eru heimilisfastir.
4. Vextir, þóknunir og aðrar greiðslur, sem fyrirtæki í samningsríki greiðir heimilisföstum aðila í hinu samningsríkinu, skulu vera frádráttarþær við ákvörðun skattskylds hagnaðar fyrirtækisins með sömu skilyrðum og hefðu þau verið greidd aðila sem er heimilisfastur í fyrirnefnda ríkinu nema ákvæði 1. mgr. 9. gr., 7. mgr. 11. gr. eða 6. mgr. 12. gr. eigi við. Á sama hátt skulu allar skuldir fyrirtækis í samningsríki við heimilisfastan aðila í hinu samningsríkinu vera frádráttarþærar við ákvörðun skattskyldra eigna fyrirtækisins, með sömu skilyrðum og ef til þeirra hefði verið stofnað við aðila sem er heimilisfastur í fyrirnefnda ríkinu.
5. Þótt eignir fyrirtækja í samningsríki séu að öllu eða nokkru leyti, beint eða óbeint, í eigu eða undir yfirráðum eins eða fleiri heimilisfastra aðila í hinu samningsríkinu skulu þau ekki sæta annarri eða þyngri skattlagningu eða öðrum kröfum í því sambandi í fyrirnefnda ríkinu en önnur fyrirtæki svipaðrar gerðar í fyrirnefnda ríkinu sæta eða unnt er að láta þau sæta.
6. Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. skulu ákvæði þessarar greinar gilda um hvers konar skatta, hvaða nafni sem þeir nefnast.

24. gr.

Framkvæmd gagnkvæms samkomulags.

1. Ef aðili telur að ráðstafanir, sem gerðar eru af öðru eða báðum samningsríkjunum, leiði eða muni leiða til skattlagningar að því er hann varðar, sem ekki er í samræmi við ákvæði samnings þessa, getur hann, án þess að það raski rétti hans til að færa sér í nyt þau réttarúrræði sem lög ríkjanna kveða á um, lagt mál sitt fyrir bært stjórnvald hvors samningsríkis sem er. Mál verður að leggja fyrir innan þriggja ára frá því að fyrsta tilkynningin berst um ráðstöfun sem leiðir til skattlagningar sem ekki er í samræmi við ákvæði samningsins.
2. Telji bært stjórnvald andmælin á rökum reist en getur þó ekki sjálf leyst málið á viðunandi hátt skal það leitast við að leysa málið með gagnkvæmu samkomulagi við bært stjórnvald í hinu samningsríkinu til þess að komast megi hjá skattlagningu sem er ekki í samræmi við samninginn. Slíkt samkomulag skal koma til framkvæmda óháð öllum tímatakmörkunum sem í gildi eru samkvæmt landslögum samningsríkjanna.
3. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu, með gagnkvæmu samkomulagi, leitast við að leysa sérhvern vanda eða vafaatriði varðandi túlkun eða beitingu samningsins. Þau geta einnig haft samráð í því skyni að komast hjá tvísköttun í tilvikum sem ekki er fjallað um í samningnum.
4. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum geta haft beint samband sín á milli, þar á meðal í sameiginlegri nefnd sem skipuð er þeim eða fulltrúum þeirra, í því skyni að ná samkomulagi í samræmi við undanfarandi málsgreinar.

25. gr.

Upplýsingaskipti.

1. Bær stjórnvöld í samningsríkjunum skulu skiptast á upplýsingum sem séð verður að skipti máli varðandi framkvæmd ákvæða samnings þessa eða framkvæmd eða framfylgd innlendra laga varðandi skatta, hvaða nafni sem þeir nefnast, sem samningsríkin eða stjórnvaldsumdæmi eða sveitarfélög þeirra leggja á, að svo miklu leyti sem viðkomandi skattlagning fer ekki í bága við samninginn. Ákvæði 1. og 2. gr. takmarka ekki upplýsingaskiptin.
2. Með allar upplýsingar, sem samningsríki veitir viðtöku skv. 1. mgr., skal fara sem trúnaðarmál á sama hátt og farið er með upplýsingar sem er aflað samkvæmt lögum þess ríkis og skulu þær eingöngu afhentar aðilum eða stjórnvöldum (þar með talið dómstólum og stjórnsýslustofnunum)

- sem hafa með höndum álagningu eða innheimtu þeirra skatta, sem getið er í 1. mgr., eða framfylgd eða ákærur vegna þeirra, meðferð kærumála í tengslum við þá eða eftirlit með framangreindum þáttum. Þessir aðilar eða stjórnvöld skulu einungis nota upplýsingarnar í framangreindum tilgangi. Þeim er heimilt að kunngera upplýsingarnar við málarekstur fyrir dómstólum eða í dómsniðurstöðum. Þrátt fyrir framangreint má nota upplýsingar sem sanningsríki veitir viðtöku í öðrum tilgangi ef nota má slíkar upplýsingar í slíkum öðrum tilgangi samkvæmt lögum beggja ríkjanna og bært stjórnvald þess ríkis, sem leggur upplýsingarnar til, heimilar slíka notkun.
3. Ákvæði 1. og 2. mgr. skal í engu tilviki túlka þannig að þau leggi þá skyldu á sanningsríki:
 - a) að gera stjórnsluráðstafanir sem víkja frá lögum og stjórnsluvenjum þess eða hins sanningsríkisins,
 - b) að veita upplýsingar sem ekki er unnt að afla samkvæmt lögum eða eðlilegum stjórnsluvenjum þess eða hins sanningsríkisins,
 - c) að veita upplýsingar sem myndu ljóstra upp leyndarmálum eða framleiðsluáðferðum á sviði viðskipta, atvinnumála, iðnaðar, verslunar eða sérfræðisekkingar eða veita upplýsingar sem myndu stríða gegn allsherjarreglu ef þær væru gerðar opinberar.
 4. Ef sanningsríki leitar upplýsinga í samræmi við þessa grein skal hitt sanningsríkið beita þeim áðferðum sem það hefur yfir að ráða til að afla þeirra upplýsinga sem óskað er eftir, jafnvel þótt síðarnefnda ríkið þurfi ekki á þeim að halda vegna eigin skattamála. Sú skuldbinding, sem felst í fyrri málslið, er með fyrirvara um takmarkanir 3. mgr. en í engu tilviki skal skýra þær takmarkanir með þeim hætti að þær heimili sanningsríki að synja um upplýsingar af þeirri ástæðu einni að það sjálf hafi enga þörf fyrir þær.
 5. Í engu tilviki skal túlka ákvæði 3. mgr. með þeim hætti að þau heimili sanningsríki að synja um upplýsingar af þeirri ástæðu einni að þær séu í vörslu banka, annarrar fjármálastofnunar, tilnefnds aðila eða aðila sem kemur fram sem umboðsaðili eða annast fjármunavörslu eða af þeirri ástæðu að þær tengist eignarhlutum í aðila.
 6. Að því er varðar upplýsingaskipti er heimilt, að fenginni beiðni, að óska eftir upplýsingum varðandi tímabil, sem beiðnir um upplýsingar kunna að hafa verið lagðar fram fyrir samkvæmt samningnum milli Furstadæmisins Andorra og Íslands um upplýsingaskipti um skattamál sem var undirritaður 24. febrúar 2010.

26. gr.

Starfsmenn sendiskrifstofa og ræðisstofnana.

Ekkert í samningi þessum skal hafa áhrif á skattaúvilnanir sem starfsmenn sendiskrifstofa eða ræðisstofnana njóta samkvæmt almennum reglum þjóðaréttar eða ákvæðum sérstakra samninga.

27. gr.

Réttur til ávinnings.

1. Þrátt fyrir önnur ákvæði samnings þessa skal ekki veita ávinning á grundvelli þessa samnings vegna tekna eða eigna ef réttmætt má telja, með hliðsjón af öllum viðeigandi staðreyndum og aðstæðum, að það að njóta ávinningsins hafi verið einn helsti tilgangurinn með tilhöggun eða viðskiptum sem leiddi beint eða óbeint til slíks ávinnings nema staðfest sé að það að veita ávinninginn við þessar aðstæður myndi vera í samræmi við markmið og tilgang viðeigandi ákvæða samningsins. Áður en heimilisföstum aðila í sanningsríki er neitað um slíkan ávinning í hinu sanningsríkinu vegna þess sem fram kemur í málsliðnum hér að framan skulu bær stjórnvöld sanningsríkjanna hafa með sér samráð.
2. Þegar aðila er synjað um ávinning samkvæmt þessum samningi á grundvelli ákvæða 1. mgr. skal bært stjórnvald sanningsríkisins sem hefði annars veitt þennan ávinning engu að síður fara með þennan aðila eins og hann eigi rétt á þessum ávinningi, eða öðrum ávinningi að því er varðar sérstaka tekju- eða eignarliði, ef viðkomandi bært stjórnvald ákvarðar, að fenginni beiðni frá þeim aðila og eftir skoðun á viðkomandi staðreyndum og aðstæðum, að aðilanum hefði verið veittur slíkur ávinningur ef viðskiptin eða tilhöggunin hefði ekki verið til staðar. Viðkomandi bært stjórnvald í sanningsríkinu þar sem beiðnin er lögð fram mun hafa samráð við bært stjórnvald í

hinu samningsríkinu áður en það hafnar beiðni sem heimilisfastur aðili í hinu ríkinu leggur fram samkvæmt þessari málsgrein.

28. gr.

Gildistaka.

1. Ríkisstjórnir samningsríkjanna skulu tilkynna hver annarri um að stjórnskipuleg skilyrði fyrir gildistöku þessa samnings hafi verið uppfyllt.
2. Samningurinn öðlast gildi þann dag sem síðari tilkynningin, sem um getur í 1. mgr., kemur til framkvæmda og ákvæði hans skulu gilda í báðum samningsríkjunum:
 - a) með tilliti til staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, að því er varðar tekjur sem aflað er 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar síðari tilkynningin er send,
 - b) með tilliti til annarra skatta á tekjur, að því er varðar skatta sem leggja má á vegna skattárs sem hefst 1. janúar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar síðari tilkynningin er send.

29. gr.

Uppsögn.

1. Samningur þessi gildir þar til samningsríki segir honum upp. Hvort samningsríki um sig getur sagt samningnum upp eftir diplómátskum leiðum með því að tilkynna um uppsögn a.m.k. sex mánuðum fyrir lok almanaksárs eftir að liðin eru fimm ár frá gildistöku hans. Í því tilviki fellur samningurinn úr gildi:
 - a) með tilliti til staðgreiðslu- eða afdráttarskatta, að því varðar tekjur sem aflað er fyrsta dag janúarmánaðar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er send,
 - b) með tilliti til annarra tekjuskatta, að því er varðar skatta sem heimilt er að leggja á vegna skattárs sem hefst fyrsta dag janúarmánaðar eða síðar á því almanaksári sem fylgir næst á eftir því ári þegar tilkynningin er send.

Þessu til staðfestu hafa undirrituð, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað samning þennan.

Gjört í Genf hinn 28. febrúar 2023, í tvíriti og tveimur frumritum, á katalónsku, íslensku og ensku og eru allir textarnir þrír jafngildir. Ef ágreiningur rís um túlkun skal enski textinn ráða.

BÓKUN

Við undirritun í dag á samningnum milli Íslands og Furstadæmisins Andorra um að komast hjá tvísköttun að því er varðar skatta á tekjur og eignir og um að koma í veg fyrir skattsvik og skattundanskot, hafa undirritaðir komist að samkomulagi um eftirfarandi ákvæði sem eru óaðskiljanlegur hluti samningsins:

I. Með vísan til 24. gr. (Framkvæmd gagnkvæms samkomulags):

Ef gerðardómsákvæði er í samkomulagi eða samningi um að komast hjá tvísköttun, sem undirritaður verður eftir gildistökudag þessa samnings, munu bær stjórnvöld á Íslandi og í Andorra hafa samráð um möguleikann á því að hefja samningaviðræður um að fella ákvæði um gerðardóm inn í þennan samning.

II. Um aðstoð við innheimtu skatta

Ef Andorra samþykkir, samkvæmt samkomulagi eða samningi um að komast hjá tvísköttun, sem gerður er við annað land eftir undirritunardag þessa samnings, að fella grein sem er svipuð 27. gr. samningsfyrirmyndar Efnahags- og framfarastofnunarinnar (OECD) inn í slíkt samkomulag eða samning á munu sömu ákvæði gilda um aðstoð við innheimtu skatta milli samningsríkjanna

ÞESSU TIL STAÐFESTU hafa undirrituð, sem til þess hafa fullt umboð, undirritað bókun þessa.

Gjört í Genf hinn 28. febrúar 2023, í tvíriti og tveimur frumritum, á katalónsku, íslensku og ensku og eru allir textarnir þrír jafngildir. Ef ágreiningur rís um túlkun skal enski textinn ráða.

**CONVENTION
BETWEEN
ICELAND
AND
THE PRINCIPALITY OF ANDORRA
FOR THE ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL
AND THE PREVENTION OF TAX EVASION AND AVOIDANCE**

Iceland and The Principality of Andorra (hereinafter, the Contracting States),

Desiring to further develop their economic relationship and to enhance their cooperation in tax matters,

Intending to conclude a Convention for the elimination of double taxation with respect to taxes on income and on capital without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in this Convention for the indirect benefit of residents of third States),

Have agreed as follows:

**ARTICLE 1
*PERSONS COVERED***

1. This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.
2. For the purposes of this Convention, income derived by or through an entity or arrangement that is treated as wholly or partly fiscally transparent under the tax law of either Contracting State shall be considered to be income of a resident of a Contracting State but only to the extent that the income is treated, for purposes of taxation by that State, as the income of a resident of that State.
3. This Convention shall not affect the taxation, by a Contracting State, of its residents except with respect to the benefits granted under paragraph 3 of Article 7, paragraph 2 of Article 9 and Articles 18, 19, 22, 23, 24 and 26.

**ARTICLE 2
*TAXES COVERED***

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) In Andorra:
 - i. corporate income tax (impost sobre societats);
 - ii. personal income tax (impost sobre la renda de les persones físiques);
 - iii. tax on income for fiscal non-residents (impost sobre la renda dels no-residents fiscals);
 - iv. tax payable on the increase in value in immovable property (impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries);(hereinafter referred to as “Andorran tax”).
 - b) In Iceland:
 - i. the income taxes to the state (tekjuskattar ríkissjóðs);
 - ii. the income tax to the municipalities (útsvar til sveitarfélaganna);(hereinafter referred to as “Icelandic tax”).

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes that are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes that have been made in their taxation laws.

ARTICLE 3
GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the term “Andorra” means the Principality of Andorra and, when used in a geographical sense, means the territory of the Principality of Andorra;
 - b) the term “Iceland” means Iceland and, when used in a geographical sense, means the territory of Iceland, including its territorial sea, and any area beyond the territorial sea within which Iceland, in accordance with international law, exercises jurisdiction or sovereign rights with respect to the sea bed, its subsoil and its superjacent waters, and their natural resources;
 - c) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons;
 - d) the term “company” means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;
 - e) the term “enterprise” applies to the carrying on of any business;
 - f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - g) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft except when the ship or aircraft is operated solely between places in a Contracting State and the enterprise that operates the ship or aircraft is not an enterprise of that State;
 - h) the term “recognised pension fund” of a State means an entity or arrangement established in that State that is treated as a separate person under the taxation laws of that State and:
 - i. that is established and operated exclusively or almost exclusively to administer or provide retirement benefits and ancillary or incidental benefits to individuals and that is regulated as such by that State or one of its political subdivisions or local authorities; or
 - ii. that is established and operated exclusively or almost exclusively to invest funds for the benefit of entities or arrangements referred to in subdivision i;
 - i) the term “competent authority” means:
 - i. in Andorra, the Minister in charge of Finance or his authorised representative;
 - ii. in Iceland, the Minister of Finance or the Minister’s authorised representative;
 - j) the term “national”, in relation to a Contracting State, means:
 - i. any individual possessing the nationality of that Contracting State; and
 - ii. any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in that Contracting State;
 - k) the term “business” includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.
2. As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires or the competent authorities agree to a different meaning pursuant to the provisions of Article 24, have the meaning that it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

ARTICLE 4
RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term “resident of a Contracting State” means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof as well as a recognised pension fund of that

State. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
 - c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
 - d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to determine by mutual agreement the Contracting State of which such person shall be deemed to be a resident for the purposes of the Convention, having regard to its place of effective management, the place where it is incorporated or otherwise constituted and any other relevant factors. In the absence of such agreement, such person shall not be entitled to any relief or exemption from tax provided by this Convention except to the extent and in such manner as may be agreed upon by the competent authorities of the Contracting States.

ARTICLE 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term “permanent establishment” includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop;
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources; and
 - g) an agricultural, pastoral or forestry exploitation.
3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity;
 - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e),

provided that such activity or, in the case of subparagraph f), the overall activity of the fixed place of business, is of a preparatory or auxiliary character.

- 4.1. Paragraph 4 shall not apply to a fixed place of business that is used or maintained by an enterprise if the same enterprise or a closely related enterprise carries on business activities at the same place or at another place in the same Contracting State and
- a) that place or other place constitutes a permanent establishment for the enterprise or the closely related enterprise under the provisions of this Article, or
 - b) the overall activity resulting from the combination of the activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, is not of a preparatory or auxiliary character,
- provided that the business activities carried on by the two enterprises at the same place, or by the same enterprise or closely related enterprises at the two places, constitute complementary functions that are part of a cohesive business operation.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 but subject to the provisions of paragraph 6, where a person is acting in a Contracting State on behalf of an enterprise and, in doing so, habitually concludes contracts, or habitually plays the principal role leading to the conclusion of contracts that are routinely concluded without material modification by the enterprise, and these contracts are
- a) in the name of the enterprise, or
 - b) for the transfer of the ownership of, or for the granting of the right to use, property owned by that enterprise or that the enterprise has the right to use, or
 - c) for the provision of services by that enterprise,
- that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business (other than a fixed place of business to which paragraph 4.1 would apply), would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.
6. Paragraph 5 shall not apply where the person acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State carries on business in the first-mentioned State as an independent agent and acts for the enterprise in the ordinary course of that business. Where, however, a person acts exclusively or almost exclusively on behalf of one or more enterprises to which it is closely related, that person shall not be considered to be an independent agent within the meaning of this paragraph with respect to any such enterprise.
7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.
8. For the purposes of this Article, a person or enterprise is closely related to an enterprise if, based on all the relevant facts and circumstances, one has control of the other or both are under the control of the same persons or enterprises. In any case, a person or enterprise shall be considered to be closely related to an enterprise if one possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest in the other (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) or if another person or enterprise possesses directly or indirectly more than 50 per cent of the beneficial interest (or, in the case of a company, more than 50 per cent of the aggregate vote and value of the company's shares or of the beneficial equity interest in the company) in the person and the enterprise or in the two enterprises.

ARTICLE 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term “immovable property” shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

ARTICLE 7
BUSINESS PROFITS

1. Profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits that are attributable to the permanent establishment in accordance with the provisions of paragraph 2 may be taxed in that other State.
2. For the purposes of this Article and Article 22, the profits that are attributable in each Contracting State to the permanent establishment referred to in paragraph 1 are the profits it might be expected to make, in particular in its dealings with other parts of the enterprise, if it were a separate and independent enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions, taking into account the functions performed, assets used and risks assumed by the enterprise through the permanent establishment and through the other parts of the enterprise.
3. Where, in accordance with paragraph 2, a Contracting State adjusts the profits that are attributable to a permanent establishment of an enterprise of one of the Contracting States and taxes accordingly profits of the enterprise that have been charged to tax in the other State, the other State shall, to the extent necessary to eliminate double taxation on these profits, make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged on those profits. In determining such adjustment, the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.
4. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

ARTICLE 8
INTERNATIONAL SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

ARTICLE 9
ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the

enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State — and taxes accordingly — profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

ARTICLE 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State may also be taxed in that State according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:
 - a) 0 per cent if the beneficial owner is the other Contracting State, a political or administrative subdivision or local authority thereof, the central bank of that other Contracting State;
 - b) 0 per cent if the beneficial owner is a recognised pension fund;
 - c) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly capital of the company paying the dividends throughout a 365 day period that includes the day of the payment of the dividend (for the purpose of computing that period, no account shall be taken of changes of ownership that would directly result from a corporate reorganisation, such as a merger or divisive reorganisation, of the company that holds the shares or that pays the dividend);
 - d) 10 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.
3. The term “dividends” as used in this Article means income from shares, “jouissance” shares or “jouissance” rights, mining shares, founders’ shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident through a permanent establishment situated therein and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company’s undistributed profits to a tax on the company’s undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

ARTICLE 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, interest arising in a Contracting State may also be taxed in that State according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the interest.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest referred to in paragraph 1 shall be taxable only in the Contracting State in which the beneficial owner is a resident if:
 - a) the beneficial owner is a Contracting State, a political or administrative subdivision or local authority thereof, or the central bank of that other Contracting State; or
 - b) the beneficial owner is a financial institution or a recognized pension fund; or
 - c) the interest is paid by any of the entities mentioned in sub-paragraph a); or
 - d) the income is from debt-claims which is paid in consideration of a loan guaranteed, secured or insured by a Contracting State, a political or administrative subdivision or local authority thereof, the central bank of a Contracting State or a financial institution wholly owned by a Contracting State.

For the purposes of this Article, the term “financial institution” means a bank or other enterprise regulated as such which substantially derives its profits by raising debt finance in the financial markets or by taking deposits at income from debt-claims and using those funds in carrying on a business of providing finance.

4. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 12 *ROYALTIES*

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 5 per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

ARTICLE 13
CAPITAL GAINS

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.
3. Gains that an enterprise of a Contracting State that operates ships or aircraft in international traffic derives from the alienation of such ships or aircraft, or of movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of shares or comparable interests, such as interests in a partnership or trust, may be taxed in the other Contracting State if, at any time during the 365 days preceding the alienation, these shares or comparable interests derived more than 50 per cent of their value directly or indirectly from immovable property, as defined in Article 6, situated in that other State.
5. Gains from the alienation of any property, other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.
6. The provisions of paragraph 4 and 5 shall not affect the right of each of the Contracting States to levy, according to its own law, a tax on gains from the alienation of shares or rights in a company, the capital of which is wholly or partly divided into shares and which under the laws of that State is a resident of that State, derived by an individual who is a resident of the other Contracting State and has been a resident of the first-mentioned State in the course of the last three years preceding the alienation of the shares or rights.

ARTICLE 14
INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17 and 18, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and
 - b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment, as a member of the regular complement of a ship or aircraft, that is exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, other than aboard a ship or aircraft operated solely within the other Contracting State, shall be taxable only in the first-mentioned State.

ARTICLE 15
DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

ARTICLE 16
ENTERTAINERS AND SPORTSPERSONS

1. Notwithstanding the provisions of Article 14, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsperson, from that resident's personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsperson acting as such accrues not to the entertainer or sportsperson but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Article 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsperson are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State by entertainers or sportspersons if the visit to that State is wholly or mainly supported by public funds of the other Contracting State or political subdivisions or local authorities thereof. In such a case, the income is taxable only in the Contracting State of which the entertainer or the sportsperson is a resident.

ARTICLE 17
PENSIONS

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment shall be taxable only in that State. However, such pensions and other similar remuneration may also be taxed in the other Contracting State if they arise in that State and the contributions or payments into a fund or scheme qualified for relief from tax in that State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 and the provisions of paragraph 2 of Article 18, pensions paid and other benefits, whether periodic or lump-sum compensation, granted under the social security legislation of a Contracting State or under any public scheme organised by a Contracting State for social welfare purposes shall be taxable only in that State.

ARTICLE 18
GOVERNMENT SERVICE

1. a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

- b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - i. is a national of that State; or
 - ii. did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2. a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
- b) However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 14, 15, 16, and 17 shall apply to salaries, wages, pensions, and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

ARTICLE 19

STUDENTS

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

ARTICLE 20

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 shall apply.

ARTICLE 21

CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
3. Capital of an enterprise of a Contracting State that operates ships or aircraft in international traffic represented by such ships or aircraft, and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.
4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

ARTICLE 22

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the provisions of the law of Andorra regarding the elimination of double taxation which shall not affect the general principle hereof, double taxation shall be eliminated as follows:
 - a) where a resident of Andorra derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in Iceland, Andorra shall allow as a deduction from the tax of that resident an amount equal to the tax paid in Iceland.

Such deduction shall not, however, exceed that part of the Andorran tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income derived from or to the capital owned in Iceland.

- b) where a resident of Andorra derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, is exempt from tax in Andorra, Andorra may in order to calculate the amount of tax on the remaining income or capital of the resident, take into account the income or capital that has been exempted.
2. Subject to the provisions of the law of Iceland regarding the elimination of double taxation which shall not affect the general principle hereof, double taxation shall be eliminated as follows:
 - a) where a resident of Iceland derives income or owns capital which may be taxed in Andorra in accordance with the provisions of this Convention, (except to the extent that these provisions allow taxation by Andorra solely because the income is also income derived by a resident of Andorra), Iceland shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in Andorra. Such deduction shall not, however, exceed that part of the income tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income or capital that may be taxed in Andorra.
 - b) where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of Iceland is exempt from tax in Iceland, Iceland may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of the resident, take into account the exempted income or capital.

ARTICLE 23

NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.
3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.
4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.
5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

ARTICLE 24

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of either Contracting State. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly, including through a joint commission consisting of themselves or their representatives, for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

ARTICLE 25

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws concerning taxes of every kind and description imposed on behalf of the Contracting States, or of their political subdivisions or local authorities, insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Articles 1 and 2.
2. Any information received under paragraph 1 by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes referred to in paragraph 1, or the oversight of the above. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. Notwithstanding the foregoing, information received by a Contracting State may be used for other purposes when such information may be used for such other purposes under the laws of both States and the competent authority of the supplying State authorises such use.
3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).
4. If information is requested by a Contracting State in accordance with this Article, the other Contracting State shall use its information gathering measures to obtain the requested inform-

ation, even though that other State may not need such information for its own tax purposes. The obligation contained in the preceding sentence is subject to the limitations of paragraph 3 but in no case shall such limitations be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because it has no domestic interest in such information.

5. In no case shall the provisions of paragraph 3 be construed to permit a Contracting State to decline to supply information solely because the information is held by a bank, other financial institution, nominee or person acting in an agency or a fiduciary capacity or because it relates to ownership interests in a person.
6. As regards the exchange of information upon request, requests for information may be made in respect to periods for which requests for the information may have been made under the Agreement between the Principality of Andorra and Iceland on the exchange of information on tax matters, signed on February 24, 2010.

ARTICLE 26

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 27

ENTITLEMENT TO BENEFITS

1. Notwithstanding the other provisions of this Convention, a benefit under this Convention shall not be granted in respect of an item of income or capital if it is reasonable to conclude, having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that benefit, unless it is established that granting that benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of this Convention. Before a resident of a Contracting State is denied such benefits in the other Contracting State by reason of the preceding sentence, the competent authorities of the Contracting States shall consult with each other.
2. Where a benefit under this Convention is denied to a person under provisions of paragraph 1, the competent authority of the Contracting State that would otherwise have granted this benefit shall nevertheless treat that person as being entitled to this benefit, or to different benefits with respect to a specific item of income or capital, if such competent authority, upon request from that person and after consideration of the relevant facts and circumstances, determines that such benefits would have been granted to that person in the absence of the transaction or arrangement. The competent authority of the Contracting State to which the request has been made will consult with the competent authority of the other State before rejecting the request made under this paragraph by a resident of that other State.

ARTICLE 28

ENTRY INTO FORCE

1. The Governments of the Contracting States shall notify each other that the constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.
2. The Convention shall enter into force on the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect in both Contracting States:
 - a) in respect of taxes withheld at source, on income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the later notice is given;
 - b) in respect of other taxes on income, for taxes chargeable for any tax year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the later notice is given.

ARTICLE 29
TERMINATION

1. This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force. In such event, the Convention shall cease to have effect:
 - a) in respect of taxes withheld at source, to income derived on or after first day of January of the year next following the year in which the notice is given;
 - b) in respect of other taxes on income, to taxes chargeable for any taxable year, beginning on or after the first day of January immediately following the year in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done in duplicate in two originals at Geneva this 28 day of February 2023, in the Catalan, Icelandic and English languages, all three texts being equally authentic. In case of divergence on the interpretation, the English text shall prevail.

PROTOCOL

At the signing today of the Convention between Iceland and the Principality of Andorra for the Elimination of Double Taxation with respect to Taxes on Income and on Capital and the Prevention of tax evasion and avoidance, the undersigned have agreed upon the following provisions, which shall form an integral part of this Convention:

I. With reference to Article 24 (Mutual Agreement Procedure):

In the event that pursuant to an Agreement or Convention for the avoidance of double taxation which will be signed after the date this Convention enters into force, an arbitration provision is included, the competent authorities of Iceland and Andorra will consult the possibility of starting negotiations to insert an arbitration provision into this Convention.

II. On the assistance in the collection of taxes

In the event that pursuant to an Agreement or Convention for the avoidance of Double Taxation concluded with another country after the date of the signature of this Convention, Andorra agrees to include an article similar to Article 27 of the OECD Model in such an Agreement or Convention, then the same provisions will apply to the assistance in the collection of Taxes between the Contracting States

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate in two originals at Geneva this 28 day of February 2023, in the Catalan, Icelandic and English languages, all three texts being equally authentic. In case of divergence on the interpretation, the English text shall prevail.

C-deild – Útgáfudagur: 21. júní 2024